

Lausunto 24.8.2026

Lausunnon antaja:

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry
Pyhäjärvenkatu 5 B, 2 krs.
33200 Tampere
pirkanmaa@sll.fi

Lausuntopyynnön diaarinumero: VN/27846/2025

Lausunto Ympäristöministeriölle hallituksen esityksestä eräiden kansallispuistoista annettujen lakien muuttamisesta

1 Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piirin kanta

Esitämme, että Seitsemisen kansallispuiston luontokeskus jätetään pois ympäristöministeriön valmistelemasta valtion luontokeskusten luovutus- ja myyntikokonaisuudesta ja säilytetään edelleen valtion omistuksessa ja osana kansallispuistoa.

Piirin kotimaakunnassa esitys koskee Seitsemisen luontokeskusta.

Seitsemisen luontokeskus on paljon enemmän kuin yksittäinen rakennus. Se on olennainen osa Seitsemisen kansallispuiston kokonaisuutta ja Pirkanmaan luontomatkailun infrastruktuuria sekä tärkeä paikka luontokasvatukselle ja kansallispuiston kävijöiden palveluille. Se on erityisen tärkeä myös Helvetinjärven kansallispuiston ja koko kansallispuistovyöhykkeen palvelupisteenä.

Seitsemisen luontokeskus on myös ensimmäinen Etelä-Suomeen rakennettu luontokeskus. Rakennuksella on itsessään arkkitehtonista ja kulttuurihistoriallista arvoa, mikä puoltaa sen säilyttämistä julkisessa omistuksessa ja osana kansallispuiston kokonaisuutta. Seitsemisen luontokeskuksen rakennuksesta on rakennussuojeluesitys vireillä Lupa- ja valvontavirastossa.

Seitsemisen kansallispuisto on valtakunnallisesti merkittävä luontokohde ja tärkeä matkailukohde Pirkanmaalla. Kansallispuistot ovat kansainvälisesti tunnettuja ja erityisesti Seitsemisen luontokeskus lisää myös Pirkanmaan matkailuveturi Tampereen matkailullista vetovoimaa. Luontokeskuksen säilyminen valtion omistuksessa turvaa sen pitkäjänteisen kehittämisen kansallispuiston, luonnon, luontokasvatuksen ja matkailun tarpeista lähtien.

Pirkanmaan piiri katsoo myös, että muiltakin osin esityksestä tulisi luopua. Kanta perustuu ennen kaikkea siihen, mitä esitysluonnoksessa itsessään lukee.

Pohjois-Pirkanmaalla on Etelä-Suomen laajimmat yhtenäiset yhteiskunnan omistuksessa olevat valtionmetsät. Linjan Kokkola-lisalmi eteläpuolella on valtion maata 750 000 ha. Tästä yli 110 000 ha (15 %) sijoittuu Pirkanmaalle. Tämän vuoksi Haukkamaan metsämantereeseen kansallispuistoilla ja niiden ympäristöllä sekä välialueella on erittäin keskeinen valtakunnallinen merkitys, kun jatkossa toteutetaan EU:n ennallistamisasetusta ja haetaan ratkaisuja Etelä-Suomen kiihtyvälle luonto- ja metsäkadolle. Myös Suomen allekirjoittama Montrealin sopimus vaatii pikaisia toimenpiteitä erityisesti yhteiskunnan omistuksessa olevilla alueilla.

Pirkanmaan uudessa Elonkierto- ja energia maakuntakaavassa kansallispuistot on toiminnallisella aluevarauksella valtion maita pitkin yhdistetty. Ratkaisu mahdollistaisi 21 000 hehtaarin kansallispuiston toteuttamisen Etelä-Suomeen. Pohjois-Pirkanmaa on ainoa alue valtion metsäalueilla, josta on mahdollista saada Lapin kokoluokkaa oleva kansallispuisto. Tämä loisi myös hyvät edellytykset metsäpeura- ja maakotkakantojen vahvistamiselle laajalla Haukkamaan metsämantereella.

Seitsemisessä on metsäpeuran siirtoistutustarha, jolla pyritään siirtämään ja vahvistamaan peurakantaa Suomenselän eteläosassa. Luontokeskus voisi toimia EU:n erityissuojelussa olevan metsäpeuran teemaluontokeskuksena jatkossa.

2 Luontokeskuksen taloudelliset vaikutukset

Seitsemisen luontokeskus on ollut suljettuna syksystä 2024, joten siitä ei tällä hetkellä saada vuokratuloa. Sen sijaan Nuuksion Kattilan ylläpito maksaa noin 17 500 euroa vuodessa. Vuokratuloja Metsähallitus on saanut siitä noin 75 000 euroa vuodessa. Teijon luontokeskuksen ylläpito maksaa noin 8 000 euroa ja vuokratulot ovat noin 9 600 euroa. Kirjakkalan ruukkialueen ylläpito maksaa noin 7 600 euroa ja vuokratulot noin 9 900 euroa. Kaikki kolme vuokralla olevaa kohdetta tuottavat siis valtiolle enemmän kuin maksavat. Kattila tuottaa yli nelinkertaisesti ylläpitokulunsa.

Kun kaikkien viiden kohteen luvut lasketaan yhteen, vuosittainen ylläpito maksaa noin 95 600 euroa ja vuokratuloja saadaan noin 94 500 euroa. Esityksessä ilmoitetaan yhteenlasketuksi ylläpitokuluksi noin 96 600 euroa vuodessa. Vuokratulot kattavat siis käytännössä koko kiinteistöjen juoksevan ylläpidon.

Lakiesityksen mukaan Seitsemisen luontokeskuksen ylläpito maksaa nykyisin noin 35 000 euroa vuodessa. Jos rakennus olisi käytössä, ylläpito olisi kymmenessä vuodessa noin 425 000 euroa ja korjaukset noin 675 000 euroa. Yhteensä noin 1 100 000 euroa kymmenessä vuodessa, eli noin 110 000 euroa vuodessa. Tämä on esityksen oma arvio ja se sisältää sekä ylläpidon että korjausvelan.

Esityksen mukaan Seitsemisen kansallispuistoon tehtiin vuonna 2025 noin 42 300 käyntiä. Luontokeskuksen koko vuosikustannus on siis noin 2,60 euroa jokaista puiston kävijää kohti. Pelkkä ylläpito ilman korjauksia on noin euron kävijää kohti.

Seitsemisen luontokeskuksessa kävijöitä oli vuonna 2024 vielä 14 700; palvelupisteen siirrettyä Koverolle v. 2025 kävijöitä oli vain 4100. Seitsemisen luontokeskuksen

lopettaminen näkyi 2025 kesällä selvästi myös Pirkanmaan kansallispuistobussin käyttäjämäärissä. Tärkeä palvelupiste oli sulkeutunut.

Metsähallituksen Seitsemisen kansallispuistoa koskevan kävijätutkimuksen mukaan puiston kävijöiden rahankäytön kokonaistulovaikutukset lähialueelle olivat 1,2 miljoonaa euroa vuodessa ja työllisyysvaikutukset 11 henkilötyövuotta. Kävijä kulutti keskimäärin 29 euroa käyntikertaa kohden. Edelliseen, vuoden 2012 kävijätutkimukseen verrattuna kävijän keskimääräinen rahankäyttö oli yli kaksinkertaistunut, 13 eurosta 29 euroon. Seitsemisen on siis ollut kasvava matkailukohde niinä vuosina, joina luontokeskus oli auki. Metsähallituksen laajemman selvityksen mukaan kansallispuistoissa kävijöiden rahankäyttö tuo lähialueelle keskimäärin noin 10 euroa jokaista puiston retkeilypalveluihin ja luontokeskuksiin sijoitettua euroa kohti. Koko maassa kansallispuistojen kävijät toivat lähialueilleen 277,9 miljoonaa euroa vuonna 2025.

Kansallispuistoon sijoitettu raha ei siis ole kulu, joka valuu hukkaan. Se palaa Pohjois-Pirkanmaalle yritysten myyntinä, palkkoina ja verotuloina.

Lakiesityksessä todetaan, ettei sillä "olisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia paikallistalouteen eikä niihin kuntiin, joissa kiinteistöt sijaitsevat". Tätä väitettä ei perustella esityksessä millään. Se on ristiriidassa Metsähallituksen omien kävijätutkimusten ja paikallistaloustutkimusten kanssa. Piiri katsoo, että esityksen taloudellisten vaikutusten arviointi on tältä osin puutteellinen ja se on täydennettävä ennen kuin esitys annetaan eduskunnalle.

Edellä esitetyt laskelmat perustuvat lakiesityksen omiin lukuihin. Piiri katsoo, että myös nämä luvut on syytä tarkistaa.

Suomen luonnonsuojeluliiton Ylöjärven yhdistys on selvittänyt rakennuslupatiedoista luontokeskuksen rakennuksen rakenteelliset tiedot. Yhdistyksen piirissä toimiva alan asiantuntija on selvittänyt rakennusryhmän ylläpidon kustannukset sekä korjaustarpeet tähän päivään päivitettynä yksityiskohtaisesti. Yhdistys on konsultoinut Seitsemisen ylläpidosta vastaavan Metsähallituksen asiantuntijaa, jonka pohjalta kustannukset on arvioitu.

Kiinteistön ylläpitokustannukset ovat tällä hetkellä noin 27 000 euroa. Luontokeskuksen kiinteistöön on uusittu hiljattain vesikiertoinen lämmitysjärjestelmä ilmavesilämpöpumpulla. Jätevesijärjestelmä on myös uusittu biopuhdistusjärjestelmällä, johon johdetaan sekä ruskeat että harmaat vedet. Puhdistettu jätevesi johdetaan etäällä olevaan imeytyskenttään. Lisäksi aiemmin on parannettu rakennuksen lämpösuoja ikkunaremontilla ja eristepaksuutta lisäämällä. Kymmenen vuoden aikaikkunassa keskeisiä saneeraustarpeita ovat ilmastointijärjestelmän koneistuksen uusiminen poistoilmalämpöpumpulla, kattopinnoitteen uusiminen sekä seinien pintakäsittely. Asiantuntija-arvion mukaan investointitarve on noin 200 000 euroa.

Väitämme, että lakivalmisteluun tuodut kustannukset ovat vahvasti ylimitoitettuja.

Piiri ymmärtää, että valtiontaloutta on sopeutettava ja että säästökohteita etsitään kaikkialta. Juuri siksi säästöjen pitää olla todellisia säästöjä.

Tässä esityksessä säästö kohdistuu kohteeseen, joka tuottaa alueelleen enemmän kuin maksaa. Metsähallituksen kirjanpidossa luontokeskus näkyy pelkkänä menona. Alueen

yritysten myynnissä, työpaikoissa ja verotuloissa se näkyy tulona. Valtio saa osansa tuosta tulosta veroina takaisin. Kun katsotaan vain yhden viraston kulurivejä, säästö näyttää järkevältä. Kun katsotaan valtiota ja aluetta kokonaisuutena, se ei sitä ole.

3 Esityksen omat perustelut puhuvat esitystä vastaan

Lakiesityksen luvussa 5.1 todetaan, että “kansallispuistoissa sijaitsevien rakennusten myynnin yksityiskäyttöön katsotaan olevan ristiriidassa yleiseksi, kaikille avoimiksi nähtävyyshankkeiksi tarkoitettujen kansallispuistojen perustamistarkoituksen kanssa ja lähtökohtaisesti edellyttävän säädösmuutoksia”. Ministeriö siis toteaa itse, että myynti on ristiriidassa sen kanssa, mitä varten kansallispuistot on perustettu. Lakia esitetään muutettavaksi juuri siksi, että nykyinen laki estää myynnin.

Luvussa 4.2.1 todetaan, että “kiinteistöjen myynnistä saatava tulo olisi todennäköisesti merkitykseltään melko vähäinen”. Luvussa 5.1 todetaan lisäksi, että “ostajien löytäminen myytävälle rakennukselle voi olla vaikeaa, aikaa vievää eikä täysin varmaa” ja että tyhjillään tai vajaassa käytössä olevien rakennusten juoksevat kustannukset painavat myyntihintaa alaspäin. Rahallinen hyöty on siis epävarma ja kertaluonteinen. Menetys sen sijaan on varma ja pysyvä.

Luvussa 4.2.3 todetaan, että “uuden omistajan toimesta rakennukset eivät välttämättä säilyisi luontokeskustoiminnassa ja luontomatkailupalveluja alueiden käyttäjille tarjoavina kohteina” ja että “esityksen sosiaaliset vaikutukset riippuvat viime kädessä siitä, millaiseen käyttöön luontokeskusrakennukset ja muut kiinteistöt tulevan omistajatahon myötä siirtyvät”. Esityksessä siis todetaan, ettei ole tiedossa, mitä laista käytännössä seuraa.

Luvussa 4.2.4 todetaan, että omistuksesta luopuessaan Metsähallitus “ei enää vastaisi kohteiden kunnostuksista ja kulttuurihistoriallisten arvojen ylläpidosta tai voisi vaikuttaa kohteiden käyttötarkoitukseen”. Seitsemisen luontokeskuksen rakennuksia ei esityksen mukaan ole suojeltu kaavalla eikä muullakaan päätöksellä. Myynnin jälkeen valtiolla ei siis olisi mitään keinoa varmistaa, että rakennukset pysyvät kansallispuiston palveluna.

Piiri katsoo, että kun nämä esityksen omat toteamukset luetaan yhdessä, esitykselle ei jää kestävästi perustetta.

4 Ratkaisu on olemassa: kunnat mukaan, kohde julkisessa omistuksessa

Piiri on yhdessä Ylöjärven ja Ikaalisten paikallisyhdistysten kanssa esittänyt mallia, jossa kiinteistö säilyy valtion omistuksessa ja osana kansallispuistoa, kunnat vastaavat yhdessä kiinteistön ylläpidosta ja palvelut tuotetaan yhteistyössä yritysten kanssa. Kuntalaisaloite tästä on jätetty Tampereen kaupungille 12.6.2025 ja toimitettu tiedoksi Pirkanmaan kunnille, Pirkanmaan liitolle ja maakunnan kansanedustajille. Sitä ennen neljä pohjoispirkanmaalaista luonnonsuojeluyhdistystä oli tehnyt esityksen yhteistyöneuvotteluista Ylöjärven ja Ikaalisten kaupungeille sekä neljälle muulle Pohjois-Pirkanmaan kunnalle.

Malli ei ole teoreettinen. Sama malli on käytössä Espoon Haltiassa, jonka ylläpidosta vastaavat pääkaupunkiseudun kunnat. Sama malli toimi Hämeen luontokeskuksessa kuuden kunnan voimin lähes kaksikymmentä vuotta.

Olennainen kysymys on, miten ylläpito rahoitetaan. Kustannusten jakautuminen kuntien kesken on neuvoteltava asia, johon vaikuttavat muun muassa kiinteistön käyttötapa, palveluntuottajilta saatavat vuokrat ja mahdollinen hankerahoitus. Kyse ei kuitenkaan ole suurista summista. Esityksen oma arvio luontokeskuksen vuosikustannuksesta on pieni verrattuna siihen matkailutuloon ja niihin työpaikkoihin, jotka kansallispuisto tuo alueelle.

Piiri katsoo, että tämä vaihtoehto on selvitettävä loppuun ennen kuin lakia muutetaan. Malli on ollut julkisesti esillä kesäkuusta 2025 lähtien, ja Metsähallitus on neuvotellut Ylöjärven kaupungin kanssa luontokeskuksen tulevaisuudesta 1.4.2025. Silti esityksen luvun 5.1 vaihtoehtotarkastelussa tätä mallia ei ole arvioitu lainkaan. Siinä mainitaan rakennusten vuokraaminen kunnalle tai yrittäjille, mutta se sivuutetaan sillä perusteella, ettei se toisi Metsähallitukselle pysyviä kustannussäästöjä. Mallia, jossa kunnat vastaavat ylläpidosta ja valtio säilyttää omistuksen, ei käsitellä.

Piiri kiinnittää huomiota myös siihen, että esitys lainaa itse valtion kiinteistövarallisuuden luovutuksia koskevan lain esitöitä (HE 102/2002 vp). Niiden mukaan luovutus voi tapahtua käypää alempaan hintaan muun muassa silloin, kun luovutuksensaajana on kunta tai kuntayhtymä, joka tarvitsee kohdetta yleistä virkistys- tai suojelutarkoitusta varten, sekä silloin, kun luovutuksensaaja ottaa vastatakseen säilytettävän kohteen hoidosta, kunnossapidosta ja esittelystä yleisölle. Oikeudellinen perusta kuntien kanssa tehtävälle ratkaisulle on siis kirjattu itse esitykseen, mutta sitä ei ole käytetty.

Piiri pitää hyväksyttävänä myös sitä, että luontokeskus siirtyisi kunnan tai kuntien omistukseen, jos se säilyy luontokeskuksena ja kaikille avoimessa käytössä. Tätä ei kuitenkaan voi jättää hyvän tahdon varaan. Kuntien taloustilanne kiristyy ja kunnan johto vaihtuu, ja ilman sitovia ehtoja kunnan omistus voi olla vain välivaihe matkalla yksityiseen omistukseen. Jos kohde luovutetaan kunnalle, luovutukseen on siksi liitettävä ehdot, jotka sitovat myös myöhempiä omistajia. Käytännössä tämä tarkoittaa vähintään kolmea asiaa: kauppakirjaan kirjataan käyttötarkoitusehto, jonka mukaan kohde säilyy kaikille avoimena luontokeskuksena, kohteen luovuttaminen edelleen ilman valtion suostumusta kielletään, ja valtiolle jää oikeus ottaa kohde takaisin, jos avoin luontokeskuskäyttö lakkaa.

5 Hämeen luontokeskus kertoo, mitä myynnistä seuraa

Hämeen luontokeskus Torronsuon ja Liesjärven kansallispuistojen välissä toimi kuuden kunnan ylläpitämänä yhteistyössä Metsähallituksen kanssa lähes kaksikymmentä vuotta vuodesta 2000. Vuonna 2021 Metsähallitus luopui kiinteistöstä. Rakennus siirtyi viereisen Eerikkilän urheiluopiston omistukseen, nimi vaihdettiin ja tilat siirtyivät maksulliseen tilauskäyttöön. Kaikille avoin luontokeskus lakkasi olemasta.

Esityksessä arvioidaan, että rakennukset "eivät välttämättä säilyisi luontokeskustoiminnassa". Hämeessä nähtiin, mitä se käytännössä tarkoittaa. Esimerkki osoittaa myös, miksi edellä esitetyt luovutusehdot ovat välttämättömiä, jos kohteesta ylipäättään luovutaan.

6 Vaatimukset

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry vaatii, että:

1. esityksestä luovutaan siltä osin kuin siinä rajataan Seitsemisen kansallispuiston luontokeskuksen rakennuksia ja maa-alueita kansallispuiston ulkopuolelle;
2. Seitsemisen luontokeskus säilytetään valtion omistuksessa, osana kansallispuistoa ja kaikille avoimessa käytössä;
3. kuntien kanssa toteutettava ylläpitomalli selvitetään loppuun ennen kuin lainsäädäntöä muutetaan tai kiinteistöjä myydään, ja esityksen vaihtoehtotarkastelu täydennetään niin, että siinä arvioidaan malli, jossa valtio säilyttää omistuksen ja kunnat vastaavat ylläpidosta;
4. esityksen taloudellisten vaikutusten arviointi täydennetään niin, että siinä esitetään arvio luopumisen vaikutuksista paikallistalouteen Metsähallituksen omien kävijä- ja paikallistaloustutkimusten menetelmällä, ja että arviossa otetaan huomioon kohteista saatavat vuokratulot.

Jos esitys kaikesta huolimatta etenee, piiri vaatii toissijaisesti, että:

5. luontokeskus säilyy julkisessa omistuksessa ja kaikille avoimessa käytössä ja alue osana kansallispuistoa. Jos kohde kaikesta huolimatta luovutetaan, luovutuksensaajana tulee olla kunta tai kuntayhtymä yleistä virkistys- tai suojelutarkoitusta varten valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamista koskevan lain ja sen esitöiden mukaisesti. Luovutukseen on tällöin liitettävä ehdot, jotka sitovat myös myöhempiä omistajia: käyttötarkoitus säilyy kaikille avoimena luontokeskuksena, kohdetta ei saa luovuttaa edelleen ilman valtion suostumusta, ja valtiolla on oikeus ottaa kohde takaisin, jos avoin luontokeskuskäyttö lakkaa. Myyntiä yksityiseen käyttöön piiri ei hyväksy missään muodossa;
6. eduskunnalle esitetään Seitsemisen osalta karttaliitteillä ja pinta-alalaskelmalla selvitys siitä, ettei kansallispuiston pinta-ala supistu laajennuslakien 116/1989 ja 53/2005 kumoamisen ja rajojen uudelleenkirjoittamisen yhteydessä muutoin kuin luontokeskuksen tontin osalta;
7. ministeriö ilmoittaa, mihin luontoselvitykseen perustuu arvio, ettei Seitsemisen luontokeskuksen tontilla ole uhanalaisten lajien esiintymispaikkoja eikä Natura-luontotyyppejä, sekä sen, onko luonnonsuojelulain 5 luvun mukainen Natura-arviointi tehty, kun kohde sisältyy Seitsemisen Natura 2000 -alueeseen (FI0311002 SAC).

Kohdat 5, 6 ja 7 eivät ole hyväksyntä esitykselle. Ne ovat vähimmäisvaatimuksia siltä varalta, että esitys etenee piirin kannasta huolimatta.

Kansallispuistot palveluineen on rakennettu verovaroilla vuosikymmenten aikana ja tarkoitettu kaikkien käyttöön. Seitsemisen kansallispuisto perustettiin vuonna 1982 pirkanmaalaisten oman vaikuttamistyön tuloksena. Luontokeskus valmistui vuonna 1988 ja

aloitti virallisen toimintansa vuonna 1989. Se oli ensimmäinen luontokeskus Lapin eteläpuolella ja on palvellut kävijöitä lähes neljä vuosikymmentä.

Nyt siitä ollaan luopumassa kustannuksen takia, joka on pieni verrattuna siihen, mitä luontokeskus ja kansallispuisto alueelle tuottavat.

Tampereella 24.8.2026

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry

Antti Virnes, puheenjohtaja

Tuulia Aho, järjestöyöntekijä

Lähteet

1. Hallituksen esityksen luonnos, VN/27846/2025 (YM045:00/2025). Lausunnossa siteeratut kohdat ja luvut ovat esityksen luvuista 2.1, 2.1.1, 4.2.1, 4.2.1.1, 4.2.1.2, 4.2.1.3, 4.2.3, 4.2.4, 5.1 ja 7.5. Valmisteluasiakirjat: <https://valtioneuvosto.fi/hankkeet>, tunnus YM045:00/2025. Lausuntopyyntö: <https://www.lausuntopalvelu.fi>
2. Metsähallitus, Seitsemisen kansallispuiston kävijätutkimus 2019. Tästä ovat kokonaistulovaikutukset 1,2 miljoonaa euroa, kokonaistyöllisyysvaikutukset 11 henkilötyövuotta ja kävijän keskimääräinen rahankäyttö 29 euroa käyntikertaa kohti. <https://julkaisut.metsa.fi/julkaisu/seitsemisen-kansallispuiston-kavijatutkimus-2019/> Rahankäytön kasvu 13 eurosta 29 euroon perustuu vertailuun edelliseen tutkimukseen: Minna Kyrönviita, Seitsemisen kansallispuiston kävijätutkimus 2012, Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja B 196. <https://julkaisut.metsa.fi/wp-content/uploads/sites/2/2014/04/b196.pdf>
3. Metsähallituksen tiedote käyntimääristä 2025. Tästä on kansallispuistojen kävijöiden paikallistaloudellinen vaikutus 277,9 miljoonaa euroa vuonna 2025. <https://www.metsa.fi/tiedotteet/kayntimaarat-2025-luontokohteilla-kokonaiskayntimaarat-kasvoivat-kansallispuistojen-kayntimaarissa-hieman-laskua/>
4. Metsähallituksen selvitys kansallispuistojen hyödyistä paikallistalouteen. Tästä on hyötysuhde keskimäärin 10 euroa jokaista puiston retkeilypalveluihin ja luontokeskuksiin sijoitettua euroa kohti. <https://www.metsa.fi/vapaa-aika-luonnossa/hyvinvointia-luonnosta/taloushyotyja-luonnosta/kansallispuistojen-hyotyja-paikallistalouteen/> Luvut siteerattuna myös osoitteessa <https://www.biotalous.fi/kansallispuistojen-suosio-kasvaa-puistoihin-investoidut-summat-palautuvat-moninkertaisina/>